

Het orthese-avontuur van Johan Smith

Deel 5 In vorige uitgaven van LetselschadeNEWS schreef ik over mijn belevenissen rondom de aanvraag van een myo-elektrische armorthese. Ik zal eerst kort terugblikken op de laatste stand van zaken van dat moment.

Tekst Johan Smith | Fotografie MyoPro + privébeeld

Terugblik

Zoals u weet heb ik mij circa anderhalf jaar lang ingezet om in aanmerking te komen voor de myo-elektrische armorthese. In het laatste gesprek met Johan Frijters, mijn contactpersoon bij MyoPro, heb ik aangegeven het traject van de MyoPro te parkeren, omdat mijn behandelend arts niet overtuigd waren van de toegevoegde waarde van deze orthese. In de praktijk betekent dat voor mij, dat zolang zij het niet zien zitten, er geen aanvraag naar de zorgverzekeraar gaat en deze, toch wel kostbare orthese, ook niet vergoed kan worden. Het orthese-avontuur met de MyoPro stopt hier, maar het blijft voor mij vreemd overkomen dat ik een soort van juridische weg moet bewandelen om voor een vergoeding in aanmerking te komen. Maar goed, het zit niet in mijn aard om bij de pakken neer te zitten, en dus heb ik mijn zoektocht hervat. Gelukkig zijn tijdens het traject met de

myo-elektrische orthese nog andere opties voorbij gekomen, die mogelijk kunnen helpen mijn gezonde rechter arm te ontlasten.

‘Juridisch getouwtrek’

Mechanische armorthese

Dat er nog steeds beweging in mijn traject zit, geeft mij vertrouwen om door te zetten. En dat doorzetten heeft er vervolgens toe geleid dat, ondanks een eerdere afwijzing, ditmaal mijn aanvraag voor een mechanische armorthese door de verzekeraar wel goedgekeurd werd. Op maandag 3 oktober jl. ben ik afgereisd naar revalidatiecentrum De Hoogstraat in Utrecht voor een afspraak met de instrumentmaker. Aldaar werd mijn armorthese aangemeten en ter plekke in elkaar gezet. Wat mij meteen

opviel was, dat in tegenstelling tot de oude orthese en de myo-elektrische armorthese, deze armorthese licht van gewicht is. Een ander belangrijk voordeel voor mij is dat ik deze orthese zelf makkelijk uit en aan kon doen. Net als de myo-elektrische armorthese, werkt deze mechanische ook heel anders dan mijn oude leren koker met een tuigje. Met behulp van een soort schakelaar kan ik de armorthese vastzetten of ontgrendelen, waardoor ik mijn rechter arm kan buigen. Dat deze orthese geen tuigje heeft, scheelt enorm als het gaat om transpiratie op de drukplekken van het tuigje of de band die continue in je lijf duwt en schuurt. Mijn eerste indruk was meteen positief. Inmiddels heb ik deze armorthese enkele maanden en merk ik enige vooruitgang in mijn bewegingsvrijheid. De overbelasting van mijn gezonde rechter arm is en blijft een reëel risico en heeft mij al veel hoofdbrekens bezorgd. Ondanks dat ik

mijn rechter arm altijd meer zal belasten, merk ik wel dat ik mijn linker arm ook meer ga inzetten. Dat biedt mij zeker wel hoop voor de toekomst.

‘Lichtgewicht armorthese’

Operatie

Nadat ik op 3 oktober jl. klaar was bij De Hoogstraat in Utrecht, vervolgde ik mijn reis naar Leiden. De volgende dag had ik in het Leiden University Medical Centre (LUMC) afspraken staan met een aantal artsen en medici. Hier zou worden onderzocht wat het operatief vastzetten van mijn linker schouder aan mogelijkheden zou kunnen opleveren en of een zenuwtransplantatie zou kunnen bijdragen aan het buigen van mijn arm in een bepaalde stand. Onderdeel van het onderzoek was een aantal oefeningen die ik met mijn verlamde arm moest doen, om een inschatting te kunnen maken van wat ik momenteel wel en niet kon. Aansluitend het onderzoek zijn de mogelijkheden besproken. Echter, het is voor de artsen moeilijk te zeggen wat het mij uiteindelijk gaat opleveren en op voorhand kunnen ze geen garanties geven. Na deze twee intensieve dagen ben ik weer richting Mariënberg gereden met een hoofd vol gedachten en indrukken.

Besluit

Nadat ik mijzelf enige tijd heb gegeven om alles te laten bezinken, heb ik toch een belangrijk besluit genomen. Na het gesprek in het LUMC maakte ik een optelsom op basis van de volgende punten:

- Op dit moment heb ik nagenoeg geen pijn, wat kennelijk een groot wonder is;
- Na een operatie zou ik voor minimaal zes weken in het gips moeten;

Mechanische armorthese

- En, niet onbelangrijk, het uiteindelijke resultaat van de operatie is niet te voorspellen.

Als ik dit alles bij elkaar optel, ben ik er op dit moment snel uit en heb ik besloten mijn situatie voor nu te laten zoals het is. Een operatie kan altijd nog. Daarbij, de techniek staat zeker niet stil en nieuwe ontwikkelingen blijf ik volgen.

‘Toekomstmuziek’

Laatste column

Nu mijn besluit vaststaat om voorlopig af te zien van een operatie en mijn nieuwe mechanische armorthese bevalt, kom ik vanzelf in rustiger vaarwater. Mijn orthese-avontuur komt hiermee aan een einde en daarmee dan ook deze column, die ik met veel plezier heb verzorgd. Toen ik met deze column begon, was het mijn vraag of de myo-elektrische armorthese voor mij de oplossing zou

zijn om mijn linker arm in beweging te zetten, zodat mijn rechter arm meer zou worden ontlast. Die vraag is nog steeds onbeantwoord en wellicht zal dit in de toekomst veranderen. Mocht het antwoord zich ooit aandienen en er nieuwe openingen zijn voor dit orthese-avontuur, dan neem ik u graag weer mee. In de tussentijd blijf ik mij, naast de dagelijkse zorg voor mijn gezin, natuurlijk inzetten voor alle activiteiten op de zorgboerderij en het geven van presentaties. Voor mij staat voorop dat we in een inclusieve samenleving leven, waar iedereen mee zou moeten mogen doen en erbij zou moeten horen. Door het ongeval weet ik dat het mogelijk is om met beperkingen een volwaardig leven te leiden. Het geeft mij energie om anderen te laten zien dat het kan, omdat ik daar het levende bewijs van ben.

Johan

Kijk voor meer informatie over Johan op zijn website: www.johansmith.nl. ♦